

Ernestina Cravello (1880-1942), αναρχοφεμινίστρια στα τέλη του 19^{ου} αιώνα στην αμερική

Εφημερίδα New York Tribune, 2 Αυγούστου 1900, σελίδα 3.

Η Cravello γεννήθηκε το 1880 στη βόρεια ιταλία στο Mosso Santa Maria, και μετανάστευσε με την οικογένειά της στην αμερική το 1895. Για να βοηθάει οικονομικά στο σπίτι, δούλευε ως υφάντρα σε ένα εργοστάσιο στο Paterson, New Jersey.

Δραστηριοποιήθηκε πολιτικά στην εφηβεία ακολουθώντας τους αδερφούς της, Antonio and Vittorio, στο αναρχικό κίνημα. Ήταν μέλος του Paterson's Gruppo Diritto all'Esistenza (Ομάδα δικαιώματος στην ζωή). Μαζί με τις Maria Roda και Ninfa Baronio, οργάνωσαν την Paterson's Gruppo Emancipazione della Donna (Ομάδα Γυναικείας Χειραφέτησης) το 1897. Η ομάδα έδινε διαλέξεις, αρθρογραφούσε στον αναρχικό τύπο και εξέδιδε μπροσούρες. Επίσης δημιούργησαν την Λέσχη Γυναικών Μουσικής και Τραγουδιού - Club Femminile de Musica e di Canto (Women's Music and Song Club) και το Κοινωνικό Θέατρο. Στο Θέατρο παιζόταν έργα που κατέκριναν την θρησκευτική ηθική του καθολικισμού και προωθούσαν την γυναικεία χειραφέτηση. Τα έργα τους βρισκόταν σε πλήρη αντίθεση με άλλα ριζοσπαστικά έργα, όπου οι γυναίκες παρουσιάζονταν ως θύματα που είχαν την ανάγκη αντρών επαναστατών. Η ομάδα συνεδρίαζε τακτικά για 7 χρόνια και ενέπνευσε την δημιουργία άλλων γυναικείων ομάδων.

Οι εφημερίδες την ανέφεραν ως «Βασίλισσα των αναρχικών», επειδή γνώριζε καλά αγγλικά και αυτό της επέτρεπε να μιλάει εκπροσωπώντας την ομάδα. Παρά την βασική της εκπαίδευση ήταν εξαιρετική

ομιλήτρια. Είχε καταφέρει να δημιουργήσει δεσμούς μεταξύ αναρχικών γυναικών στις πόλεις Paterson, Hoboken, Brooklyn, Manhattan, και New London, Connecticut.

Το 1900 μετά την δολοφονία του βασιλιά Umberto I της Ιταλίας από τον Gaetano Bresci, σε μια εφημερίδα δημοσιεύτηκε δήλωση της Cravello που έγραφε ότι, παρόλο που οι τοπικές αναρχικές ομάδες δεν γνώριζαν το πλάνο της δολοφονίας, χαίρονταν που το είχε κάνει κάποιος άλλος. Η Cravello δήλωσε πως αυτό αποτελούσε παραπληροφόρηση: «Η μόνη αλήθεια που γράψανε είναι πως είμαι αναρχική, και αυτό συμβαίνει επειδή συγκινούμαι από την καταπίεση εκατοντάδων ή εκατομμυρίων εργαζομένων και παλεύω για ένα κόσμο όπου η εκμετάλλευση (ανθρώπου από άνθρωπο στμ.) δεν θα υπάρχει πια.»

Επί μήνες ανακρινόταν συχνά από την αστυνομία ως ύποπτη για ηθική αυτουργία στην δολοφονία του βασιλιά. Τίποτα από αυτά δεν αποδείχτηκε. Στις 31 Ιουλίου η ιταλοαμερικανική εφημερίδα *Il Progresso* ανέφερε πως καταδιώχτηκε από έναν άντρα αφού σχόλασε από το εργοστάσιο και κατάφερε να γλυτώσει το λιντσάρισμα με την επέμβαση της αστυνομίας. Οι ιταλικές αρχές την παρακολουθούσαν και αυτό έγινε ακόμη πιο έντονο όταν η Cravello απέκτησε φιλικές επαφές με την Ersilia Cavedagni, η οποία θεωρούταν πολύ «επικίνδυνη αναρχική». Η Cravello θεωρούταν από το κράτος "αγωνίστρια και πολύ δραστήρια."

Προσωπογραφία της Ernestina Cravello στην Evansville Courier 5 Αυγούστου 1900, με τον τίτλο "Βασίλισσα των αναρχικών ένα 20χρονο κορίτσι."

Η Cravello τελικά αποσύρθηκε από την δημόσια ζωή και μεγάλωσε 5 παιδιά με τον σύντροφό της, Paolo Ferre, αλλά ποτέ δεν εγκατέλειψε την πίστη της στον αναρχικό αγώνα. Πέθανε στο Peterson το 1942 στα 62 της χρόνια.

Πηγές: Cornell, Andrew (2016). *Unruly Equality: U.S. Anarchism in the Twentieth Century*. University of California Press. p. 42, Guglielmo, Jennifer (2010). *Living the Revolution: Italian Women's Resistance and Radicalism in New York City, 1880-1945*. University of North Carolina Press. pp. 160–162, Montanari, Fabrizio (2013), "Ernestina e Gaetano Bresci", 24Emilia.com, Zimmer, Kenyon (2015). *Immigrants against the State: Yiddish and Italian Anarchism in America*. University of Illinois Press.

Μετάφραση: **Αναρχική Συλλογικότητα mAnifesto**